

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ČESKÝ KRUMLOV

Za Nádražím 222, 381 01 Český Krumlov

ABSOLVENTSKÁ PRÁCE

JÁ A HUDBA

Autor práce: Klára Hlásková, IX.A

Konzultant: Bc. Jiří Balek

Školní rok: 2012–2013

Obsah:

ÚVOD	3
1. VŠE ZAČALO...	3
1.1. MATEŘSKÁ ŠKOLKA A ZUŠ VELEŠÍN	3
1.2. PRVNÍ TŘÍDA A PHV	4
2. ZOBCOVÁ FLÉTNÁ	4
2.1. HISTORIE	4
2.2. DRUHY ZOBCOVÝCH FLÉTEN	7
2.3. VZHLED	8
2.4. UPLATNĚNÍ	9
2.5. JÁ A MÁ FLÉTNÍČKA	9
3. SBOR SV. ANNY V ČERNICI	10
3.1. HISTORIE A SOUČASNOST	10
3.2. JÁ A SBOR	11
ZÁVĚR	12
ANOTACE	13
ANNOTATION	13
ZDROJE	14
PŘÍLOHY	15

Úvod

Hudba je univerzální řeč lidstva.

(Henry Wadsworth Longfellow)

O výběru tématu mé absolventské práce už jsem měla jasno asi před rokem, kdy jsem svým spolužákům ve výkladu představila svou flétnu. Nebylo to ale téma, které by zahrnovalo všechno, co bych chtěla sdělit zde. Zprvu jsem neměla v plánu psát o sobě, pak jsem si ale uvědomila, že jsem jen člověk, ne žádný génius, a nemám se za co stydět. Díky této práci si vše utřím v hlavě a sama si ujasním, co jsem udělala a vyzkoušela, abych mohla za tlustou tučnou čarou pokračovat v něčem dalším.

Pokud bych měla začít obecným pohledem, naprosto mě překvapuje, jak dlouho už se v této lidské civilizaci hudba drží, snad již od pravěku. Lidé pomocí ní vyjadřují své emoce, téměř vždy v sobě skrývá nějaký příběh, dokáže obyčejného člověka rozveselit, ale naopak i rozplakat. Někteří lékaři pomocí hudby, pomocí různých harmonických skladeb, léčí. Harmonie ovlivňuje těla pacientů, kteří tuto hudbu pravidelně poslouchají, a poskytuje jejich tělu harmonii a rovnováhu. Možná to byl jeden z darů, který nám byl shůry, abychom jejím prostřednictvím oslavovali nejvyšší. I pro mě je hudba něco úžasného a to se stoprocentně nikdy nezmění.

1. Vše začalo...

1.1. Materská školka a ZUŠ Velešín

Sem tam mám na dobu, kdy jsem ještě ležela v kolíbce zabalená v zavinovačce, nějaké vzpomínky, útržky. Víím, že mi maminka před spaním zpívala ukolébavky (Bláznova ukolébavka) a někdy také hrála na kytaru, její hlas jsem si zřejmě zamilovala už tehdy. Když jsem se maminky dále vyptávala, dozvěděla jsem se, že jsem

takhle usínala skoro každý večer. Muselo to být krásné, hned bych se do té doby vrátila. Do mateřské školky, kam jsem chodila, jednou přijela bývalá ředitelka ZUŠ Velešín paní Valentová a zkoušela nás, malé děti, které o ničem nevěděly, jestli máme hudební sluch. Já jsem patřila ke kladné skupince. Už si nepamatuji, jak jsem to prožívala, ale s největší pravděpodobností jsem nic neřešila. Dál jsem se bezstarostně zapojovala do hromadného nejednotného zpěvu „školkových“ dětí u klavíru.

1.2. První třída a PHV

Když jsem ještě neuměla číst, ale už jsem seděla ve školní lavici, některé z mých sedmi spolužáků už maminky co nejaktivněji přihlašovaly ke hře na hudební nástroj v ZUŠ Velešín, ta se totiž v Dolním Třeboníně, jakožto mém trvalém bydlišti dost angažovala. Byli to ti, kteří v testování hudebního sluchu dopadli stejně jako já, kladně. Ani má maminka nezůstala pozadu a brzy jsem již navštěvovala hodiny hudební nauky s paní Valentovou a zobcové sopránové flétny s panem učitelem Dupkaničem.

2. Zobcová flétna

2.1. Historie

Zobcová flétna (zobcové flétny vůbec) patří asi k těm nejstarším nástrojům lidské civilizace, používaným za účelem vzniku tónu. Dokazují to archeologické nálezy předmětů, podobných flétnám, z vykopávek pravěkých obydlí, datující se až do doby paleolitu. Tyto nástroje zřejmě fungovaly na stejném principu jako nyní. Byly používány při různých pohanských rituálech. Tyto předměty, možná používané jako flétny, byly vyrobeny z kostí. Nejstarší objevený předmět podobný zobcové flétně, vyrobený z kosti, zřejmě pochází z období okolo roku 3000 př. n. l., nejspíše byl uctíván jako znak života a to proto, že se do něj vdechuje vzduch dávající život. K prvnímu většímu rozvoji těchto nástrojů a hudby celkově došlo ve starověku, v prvních

velkých státech (Mezopotámie, Egypt, Řecko, Řím, Persie). Vyráběny byly z dutých dřevin, jako je například rákos, bambus atd. Právě v Mezopotámii a Egyptě se dochovala první zobcová flétna zvaná „Suffara“, jež byla vyráběna z bambusu a měla pouze šest dírek. Naopak v Persii používaly rákosovou flétnu „Nai“, vzniklou nezávisle na flétně „Suffara“. Jak Řecko, tak ani Řím pozadu nezůstaly a flétny začaly používat také. Z období starověku a potom i raného středověku jsou záznamy o flétnách téměř nulové, až na různá vyobrazení, jako jsou například reliéfy či jejich zobrazení na stěnách starých domů a chrámů – nástěnné malby, fresky. V brzkém středověku se vývoj zobcových fléten neobjevoval. Převládala hudba církevní, a to převážně tvořená hlasy lidí, mužů, tedy vokální. Hudební nástroje se rozvíjely jen mezi chudinou na ulicích, mezi různými kočovníky. Asi nejstarší dochované znázornění zobcové flétny je z 11. století a pochází z německého města Hildesheim, kde bylo použito k výzdobě katedrály v témže městě. Jak ale flétny vypadaly ve skutečnosti, nevíme, jelikož nejstarší dochované zobcové flétny pochází až z 15. století. V současnosti je můžeme vidět v několika evropských muzeích. Konečně přišla renesance, která s sebou přinesla mnoho nového. Rozdělila hudbu na vokální a instrumentální. Hudební nástroje se začaly vyrábět ve formě jakýchsi „nástrojových rodin“, jeden a tentýž nástroj v mnoha velikostech, aby mohl zastoupit jak hluboké, tak i vysoké lidské hlasy a tím došlo ke zdvojení a zesílení konečného požadovaného tónu. To platilo i u fléten. Neměly velký rozsah, a jelikož byly vyráběny z jednoho kusu dřeva, nebylo možné je ladit, požadované výšky tónu se dosáhlo až po změně teploty hudebního nástroje – flétny (zahřátí vdechováním teplého vzduchu a držení v teplých dlaních). Nástrojové rodiny fléten se tedy velmi hodily. Do rodiny fléten patřily ty nejvyšší sopraninové, přes altovou až po basovou. V 16. století byly zobcové flétny tak rozšířené a oblíbené skoro po celé Evropě, že se začaly objevovat první věcné spisy a teoretické vědecké publikace. Zobcové flétny zaujaly své postavení mezi ostatními nástroji, a proto nemohly v knihách o hudebních nástrojích, či hudbě chybět. Úplně ten největší rozkvět zobcových fléten s sebou přineslo až baroko. V tomto období se zobcové flétny v první řadě altová zobcová flétna technicky vylepšily. Působ-

bily a dodnes působí opravdu umělecky. Flétny tohoto typu získaly barokní vzhled, došlo k zúžení dírek, na posledních dvou se k tomu ještě vytvořilo jakoby rozdvojení jedné dírky a tím flétny získaly o dost větší rozsah, než tomu bylo doposud. Prstokladu této barokní zobcové flétny se říká „barokní systém“. U hlubších a celkově větších zobcových fléten se zároveň vylepšily „klapky a dvojklapky“ na poslední, na několika posledních, či na všech dírkách u těch největších fléten, pro pohodlnější hraní. Na počátku 18. století byla flétna jak technicky, tak i vzhledově dokonalá. Zobcové flétny vystupovaly buď sólově, nebo sólově s doprovodem, či orchestrem, nebo společně několik druhů zobcových fléten tvořily různé soubory. Nejvíce byly pro flétny skládány etudy a sonáty. K těm významnějším skladatelům patřily třeba J. S. Bach, G. Ph. Telemann, G. F. Händel, A. Vivaldi a spousta dalších. Díky těmto velikánům se zobcové flétny, nejvíce altová, dostaly na vrchol, patřily mezi vysoce ceněné hudební nástroje v celé Evropě. Orchester se ale čím dál tím víc zvětšoval a nakonec byly zobcové flétny koncem 18. století kvůli svému jednotvárnému tónu ze scény vytlačeny a nahrazeny flétnou příčnou, jejíž tóny měly větší schopnost vyjádřit dynamiku. K jakémusi znovuzrození, znovuzrození těchto fléten došlo asi až o 150 let později, koncem 19. století. Flétnu a další hudební nástroje, které se přestaly používat, přivedl zpět zájem o staré nástroje. Z muzeí se náhle znovu radostně šířila mezi lidmi. O tomto nástroji se začaly vydávat nové publikace (Dr. Joseph Cox Bridg) a prvním tehdy novodobým výrobcem a jejím šířitelem se stal švýcarský (jiné zdroje uvádějí původem Francouz žijící v Anglii) nástrojář, muzikolog a hudebník Arnold Dolmetsch. Při jeho veřejném vystoupení a představení zobcových fléten roku 1925 si dva Němci Petr Holan a Max Seifert jeho nástroj zakoupili a odvezli domů do Německa. Zde se také pokoušeli vyrobit zobcovou flétnu. Jenže neznali přesný rozměr dírek i jejich vzdáleností od sebe, a tak vznikl prstoklad zvaný „německý systém“ (německý systém umožňuje postupné znění tónů při postupném zavírání dírek, není však přesný). Zobcové flétny německého systému se v současnosti nepoužívají. Dalším člověkem, který tuto flétnu propagoval, byl Angličan Edgar Hunt. Nejenže na toto téma napsal obsáhlou knihu („Zobcová flétna a její hudba“), ale dokonce

i založil novou první hudební školu zaměřenou právě na výuku hry na zobcové flétny. O dva roky později, tedy 1937 se stal spoluzakladatelem další takto zaměřené hudební školy, jenž je v provozu dodnes. V 60. letech 20. století se zobcové flétny konečně začínají chápat profesionálně. Hra na ně se zařadila i do oborů na konzervatořích. Díky slavným interpretům je velmi používána. Její tón se využívá jak při hraní starých skladeb, tak i v moderní hudbě, jako je jazz či pop. Nyní je nejrozšířenější a nejoblíbenější hlavně mezi dětmi. Pro výuku je to jeden z nejllehčích hudebních nástrojů. Na sopránovou zobcovou flétnu začínají hrát snad úplně všichni malí muzikanti, kteří mají v plánu se jí věnovat i v budoucnu, či ji vyměnit za nějaký složitější dechový nástroj. V takovém případě jim poskytnete tu nejlepší přípravu. Hra na sopránovou zobcovou flétnu je často doporučována lékaři, pokud má dítě problémy s dýcháním, např. astma – lidé hrající na dechové nástroje mají obecně větší kapacitu plic. Takto zaměřen byl i český profesor hry na příčnou i zobcovou flétnu Václav Žilka. Prvním českým profesionálním sólistou hry na zobcovou flétnu byl Jiří Stivín [viz příloha 1].

2.2. Druhy zobcových fléten

Zobcových fléten zůstala z doby baroka celá řada. Jsou rozděleny podle jejich výškového rozsahu, tzn. podle nejvyššího, nebo nejhlubšího tónu, který určitá flétna dokáže zahrát. Ty dvě první, nejvyšší a nejmenší, nesoucí názvy „sopradiskantová“ a diskantová, jsou spíše takové rarity, které se u nás běžně nepoužívají. Diskantová má rozsah od c^3 až g^5 , noty se pro ni pro lepší rozpoznatelnost zaznamenávají o oktávu níž, než se hrají, její velikost je cca 16 cm. I když nižší, ale přece jen vysoké ladění má zobcová flétna sopraninová, která se skládá pouze z hlavice a těla, s délkou okolo 22 cm se řadí na třetí místo, od nejmenší a nejvyššího ladění po ty největší a nejhlubší, rozsah f^2 – c^5 . V současnosti nejvíce používanou flétnou, která je hojně používána k připravování nováčků je flétna sopránová s délkou 33 cm, třídílným složením a rozsahem c^2 – g^4 . Další je zobcová flétna altová s rozsahem f^1 – c^4 , její délka je 47 cm,

je první zobcovou flétnou, která může mít místo poslední dírky pro tón f1 a fis dvojklapku. Právě tato flétna měla v renesanci a hlavně baroku a nadále má nejlepší sólové uplatnění. Společně s tenorovou se notový zápis určený jim zapisuje tak, jak noty tyto dvě flétny hrají. Ostatní flétny mají notový zápis zaznamenaný o oktávu výše, či níže, než se hrají. Z nichž ty nejhlubší hrají z not zaznamenaných v basovém klíči. Tenorová zobcová flétna s dvojklapkou pro poslední tón a půltón je nejčastěji používána jako druhý hlas ke flétně sopránové, či altové, měří 65 cm a rozsah je c1–g3. Málo používaná je, pro její cenu a obtížnost hry na ni, flétna basová. Ta má dvě možnosti vzhledu, její velká hlavice je buď asi tak v polovině ohnutá do tupého úhlu, nebo je bez typického zobce a hraje se na ni pomocí tzv. „esíčka“, což je jakási kovová trubička, která vede vydechnutý vzduch do flétny místo vzduchového kanálku. Už má klapky nejen pro poslední dírku, ale po celém těle, měří okolo 1 m a pro snadnější uskladnění mají některé dokonce čtyři díly, nejnižší tón f–c3. Uplatnění najde nejspíše v orchestrech pro zobcové flétny – pištcí. Poslední tři zobcové flétny jsou na tom zřejmě stejně jako první dvě, spíše rarity, jež přitahují pozornost samotným vzhledem, velikostí. Kontrabasová má také klapky pro všechny dírky a „esíčko“ pro pohodlné hraní. Měří 185 cm. Sub-kontrabasová je se svou výškou 250 cm spíše jako flétna pro obry a o sub-sub-kontrabasové ani nemluvě. [příloha 2–5]

2.3. Vzhled

Zobcová flétna patří do skupiny dechových „dřevěných“ hudebních nástrojů. Obecně se klasická zobcová barokní (s barokním systémem) flétna skládá ze tří částí a to hlavice, těla neboli korpusu a nožky (patky) [viz příloha 6]. Tou nejhlavnější částí je právě hlavice, v ní totiž tón vzniká, ostatní hmatové dírky už slouží jen ke korigování výšky nebo hloubky tónu. Hlavice je složena ze zobce (část flétny dotýkající se úst), ten uvnitř vymezuje prostor mezi jeho horní vnitřní stěnou a čepem, tzv. vzduchový kanálek (šterbinu) jímž proudí vzduch. Z kanálku, který usměrňuje vydechnutý vzduch tak, aby narazil na jazýček (hrana před zvukovým výřezem) [viz příloha 7].

Zvuk vzniká po té, co vzduchový sloupec vydechnutého vzduchu z úst narazí na jazýček, tím dojde k rozechvění a vzniká tón. Na tvaru vzduchového kanálku a jazýčku záleží, protože tyto dva prvky dávají tónu povahu, naopak od materiálu, z kterého je flétna vyrobena. Dřevěná flétna (nejlépe z tvrdého dřeva, např. eben) má samozřejmě barvu tónu hezčí, ale dnes se vyrábí jak z plastu, tak i ze skla. Celkem je na flétně osm dírek, z nichž je jedna na spodu horní části těla (při hře vysokých tónů se zakrývá jen z $\frac{1}{2}$ nebo dokonce $\frac{1}{4}$), poslední osmá se nachází na patce a je rozdvojená stejně jako sedmá dírka (předposlední, poslední na těle). Teď ještě něco málo k rozdílům mezi barokním a německým systémem [viz příloha 8]. Flétny se od sebe mírně liší vzhledem, ale největší odlišnost spočívá v tom, že je šestá dírka v pořadí u německé flétny menší, než u barokní flétny, a to proto, aby šly tóny přesně za sebou po postupném zavírání dírek. U flétny barokní tomu tak není, tam šlo spíše o vznik krásného čistého tónu a ne o přesně seřazené dírky a jednoduchost hraní, šestá dírka je u barokní flétny větší. Flétny lze ladit pouze změnou teploty tělesa, nebo povytažením jednotlivých spojů, čím jsou spoje vytažené víc, je ladění nižší. U dřevěných fléten bývají u těchto spojů nitě, nebo korek za účelem lepšího přiléhání, těsnění.

2.4. Uplatnění

Zobcové flétny se uplatňují v různých hudebních souborech, v pištcích, při hraní renesanční, barokní hudby, komorní hudby, má uplatnění i v moderní hudbě (jazz, pop), ve filmové hudbě, i v orchestrech se zaměřením zrovna na hudbu pozdního středověku, renesanci a baroko. Nechybí ani sólové koncerty.

2.5. Já a má flétnička

Jak už jsem tedy zmiňovala, má hudební „kariéra“ začala malou sopránovou flétničkou, kterou jsem sem tam vyměňovala za ještě menší pikolu a učila se na ní různé ozdobné prvky, byly to jakési experimenty. Ve třetím ročníku prvního stupně hry

na zobcovou flétnu mi pan učitel Marian Hostek vyměnil sopránovou flétnu za altovou, tenkrát jsem byla ve čtvrté třídě ZŠ [viz příloha 9, 10]. Tu jsem si okamžitě zamilovala. Je jasné, že když dáte děcku do ruky něco nového, ze začátku ho to baví a až později se ukáže jeho pravý vztah k nástroji. I já jsem za několik měsíců prožívala takovéto krizové období, raději vám nebudu vysvětlovat, jak vznikly oděrky na povrchu mojí altové flétny. Za několik let, když jsem začala hrát složitější a hezčí skladby od známějších autorů, jsem na hodiny altové flétny chodila opět ráda, doma jsme přemýšleli dokonce i o koupi nové a dřevěné altové flétny. Nakonec se ale nic z toho neuskutečnilo. Můj velmi oblíbený učitel odešel. Na jeho místo sice přišel jiný, pan Tomáš Krejsa [viz příloha 11–13]. První rok s jeho učebními plány mi přišel tak nějak rozjížděcí, avšak ten druhý už byl lepší. Pan Krejsa mě dovedl až do konce, tedy do 7. ročníku I. stupně studia hry na altovou zobcovou flétnu a naše poslední společná píseň na mém absolventském koncertě 4. června 2012 se vážně povedla [viz příloha 14, 15]. Pan učitel poté pravil: „Nic dalšího už tě holka nenaučím, vše už umíš, a kdybys ve hře na flétnu pokračovala, omílala bys pořád dokola to samé, vyzkoušej něco dalšího.“ I přestože jsem ve hře na flétnu již skončila, velmi ráda se k ní vracím a její jednotvárný tón mi pomáhá se uklidnit.

3. Sbor sv. Anny v Černici

3.1. Historie a současnost

Sbor vznikl na místě, kde se po večerech scházejí lidé už po staletí ať už k taneční zábavě či jiným činnostem. Stalo se tak roku 2002, kdy se na takovémto výše popsaném místě sešel s přáteli náš pan sbormistr Bc. Jiří Balek s několika svými přáteli. Následně padlo několik slov a o vzniku sboru bylo rozhodnuto. „Sdružení“ dostalo název „Sbor sv. Anny“. Hudebně nadaná rodina Balkova (mám na mysli Jiřího a jeho manželku Marii) se svého poslání zhostila ihned a s vervou. Sbor si okamžitě díky hudební proslulosti rodiny Balkových získal asi přes 25 členů. Skládal se samozřejmě

ze čtyř hlasů, soprán, alt, tenor a bas, na něž nebyl sbor vůbec chudý. Náš sbormistr vyučoval a stále vyučuje hru na klavír a varhany a jeho žena hru na zobcovou flétnu a nauku sólového zpěvu, a tak se spousta jejich mladých žáků stala i členy nově založeného sboru. Činnost sboru spadá pod Římskokatolickou farnost Černice. Zabýváme se totiž hlavně liturgickou hudbou. Sbor nemá nouzi ani o šikovné mladé muzikanty, kteří tvoří orchestr, jenž doplňuje námi zpívaná známější díla a způsobuje krásný vznik harmonie mezi vokální a instrumentální hudbou. Sbor se postupem času stával známějším a známějším po celé diecézi. Zvali si nás jako doprovod na různé slavnostní mše a každoročně se v kostele v Černici koná náš koncert. Černice a hlavně fara, která se nachází hned vedle malebně opraveného kostelíku sv. Máří Magdaleny, se stala naším hlavním sídlem. [viz příloha 16]

Nyní zůstalo ve sboru jen minimum původních členů. Počet sboristů se ale nezměnil. Sbor je bohatý na mladé lidi, kteří se rádi scházejí a tráví čas polečně i s rodinou Balkových, která se do dnešních dob také nemálo změnila ne povahově, ale početně se rozrostla. Scházíme se každý pátek okolo šesté hodiny večerní ve stálém sídle sboru avšak v jiné místnosti, a to v nově zrekonstruovaném přízemí celé fary. Sbor sv. Anny je velmi široce spjat s vikariátním Chrámovým sborem v Českém Krumlově. Sboristé sv. Anny totiž často navštěvují i pondělní zkoušky Chrámového sboru a to se ani nezmiňují o sbormistrovi, kterého oba dva sbory sdílí. Součástí sboru sv. Anny je také „Gregoriánská schola“. Když se nyní všichni do jednoho sejdeme, což se stane málokdy, tak nás všech dohromady určitě je alespoň třicet a ne-li čtyřicet.

3.2. Já a sbor

Ke sboru mě přivedla má sestřenice Marie Bicková, která jej navštěvuje už léta, jsem za to velmi vděčná. Po domluvě s panem učitelem Balkem (mimochodem učí moji třídu Hudební výchovu) jsem v pátek 25. října 2011 navštívila první zkoušku na faře v Černici. Sama bez zeptání jsem se usadila mezi soprány k sestřenici. Melodie zpívaná soprány mi zároveň přišla nejlehčí, protože je podle mě nejvíce slyšet. První

zkouška byla dost zmatená, spíše jsem poslouchala a snažila se seznámit s ostatními. Všichni byli velmi milí a přátelští. Po několika dalších zkouškách, které se konaly každý večer v pátek, přišel 19. listopad téhož roku, datum koncertu sboru sv. Anny v kostele sv. Víta v Českém Krumlově, a jelikož jsem se do té doby něco málo naučila, bylo mi dovoleno (lépe řečeno skoro nakázáno) zpívat [viz příloha 17, 18]. Brzy jsem všechny poznala a ráda trávím čas v jejich společnosti. Jsou to úplně jiní lidé, než které jsem donedávna znala. Náš sbor se zúčastňoval dalších a dalších mší svatých po celém okrese, pokud tedy nepočítám České Budějovice. Před Vánoci jsem s dětmi nacvičovala koledy a hrála jim na flétnu. Všechny „Balkovic“ děti jsem si zamilovala. V zimě náš Sbor sv. Anny navštěvoval zkoušky na faře v Českém Krumlově společně s místním Chránovým sborem, zkoušky se přes zimu v Černici nekonají. Tam jsem poznala další spoustu nových lidí. Začátkem jara se ke sboru přidali i mí spolužáci, kteří okamžitě „zapadli“. Účast na zkouškách mě vždy přivádí na jiné lepší myšlenky, mám ráda všechny do jednoho, jsou součástí mého života. Ve sboru mám všechno, co potřebuji. Děkuji, že do sboru mohu chodit, že mě vzali mezi sebe a že sbor vede tak úžasná rodina jako jsou Balkovi. [příloha 19, 20]

Závěr

Po celý loňský školní rok jsem se tedy ještě věnovala hře na zobcové flétny, zahraji si na ně s chutí i dnes. Zkoušela jsem i další hudební nástroje jako je např. klarinet či keyboard. Ty mi ovšem nesydly a já si je neoblíbila. Takový přeliv z jedné mé životní etapy do další tvoří sbor sv. Anny, kterému mám v plánu se věnovat co nejdéle i po přestupu na gymnázium. Začátkem nové etapy se v září roku 2012 stala hra na violoncello, kterému se chci nyní plně věnovat. Je to úplně jiný typ hudebního nástroje, ale jeho dynamické schopnosti mě ohromily. Violoncellu jsem v této práci nevěnovala tolik pozornosti, protože to je to, čím chci pokračovat za „tlustou čarou“. Teď jsou mé myšlenky uspořádané a já mohu v hudebním životě bezstarostně pokračovat.

Anotace

Tato práce se zabývá téměř vším, co se týká zobcových fléten, jejich historie, vzhledu, druhů. Není zaměřená na správnou techniku hry na zobcovou flétu, správný postoj ani dýchání. Část práce tvoří informace o sboru Sv. Anny z Černice. Z dalšího pohledu se jedná o osobní práci, ve které autorka předává informace o svých dosavadních zážitcích a zkušenostech týkajících se hudby.

Annotation

This work deals with almost everything that relates to recorders, their history, appearance and types. It is not focused on the right technique of playing the recorder, the right posture and breathing. One part of the work gives information about the choir of St. Anne from Černice. From another perspective, it is a personal work in which me, the author, conveys information about previous experience related to music.

Zdroje

Internetové zdroje

Citáty o hudbě. [cit. 2013-05-01]. Dostupné z: <http://www.citaty.cz/citaty/citaty-o-hudbe?page=1>

TOMANOVÁ, Marie. *Václav Žilka a jeho úsilí o využití zobcové flétny při léčení astmatu* [online]. Brno, 2008 [cit. 2013-04-28]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/23016/ff_b/Bakalarka.txt. Diplomová práce bakalářská. Masarykova univerzita – Filosofická fakulta, Ústav Hudební vědy. Vedoucí práce prof. PhDr. Miloš Štědroň, CSc.

VAFKOVÁ, Anna. *Výuková pomůcka, pro hru na flétnu*. [online]. Brno, 2011 [cit. 2013-04-28]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/327557/pedf_b/bakalarka-BP.txt. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra Výtvarné výchovy.

Zobcové flétny... [online]. [cit. 2013-04-28]. Dostupné z: <http://flauto-dolce.wz.cz/druhy.htm>

Literatura

SMOLKA, Jaroslav. *Dějiny hudby*. první vydání. Brno: Togga agency, 2001. ISBN 80-902912-0-1.

Urlich: MICHELS, Ulrich. *Encyklopedický atlas hudby*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 80-7106-238-3.

Přílohy

Příloha 1

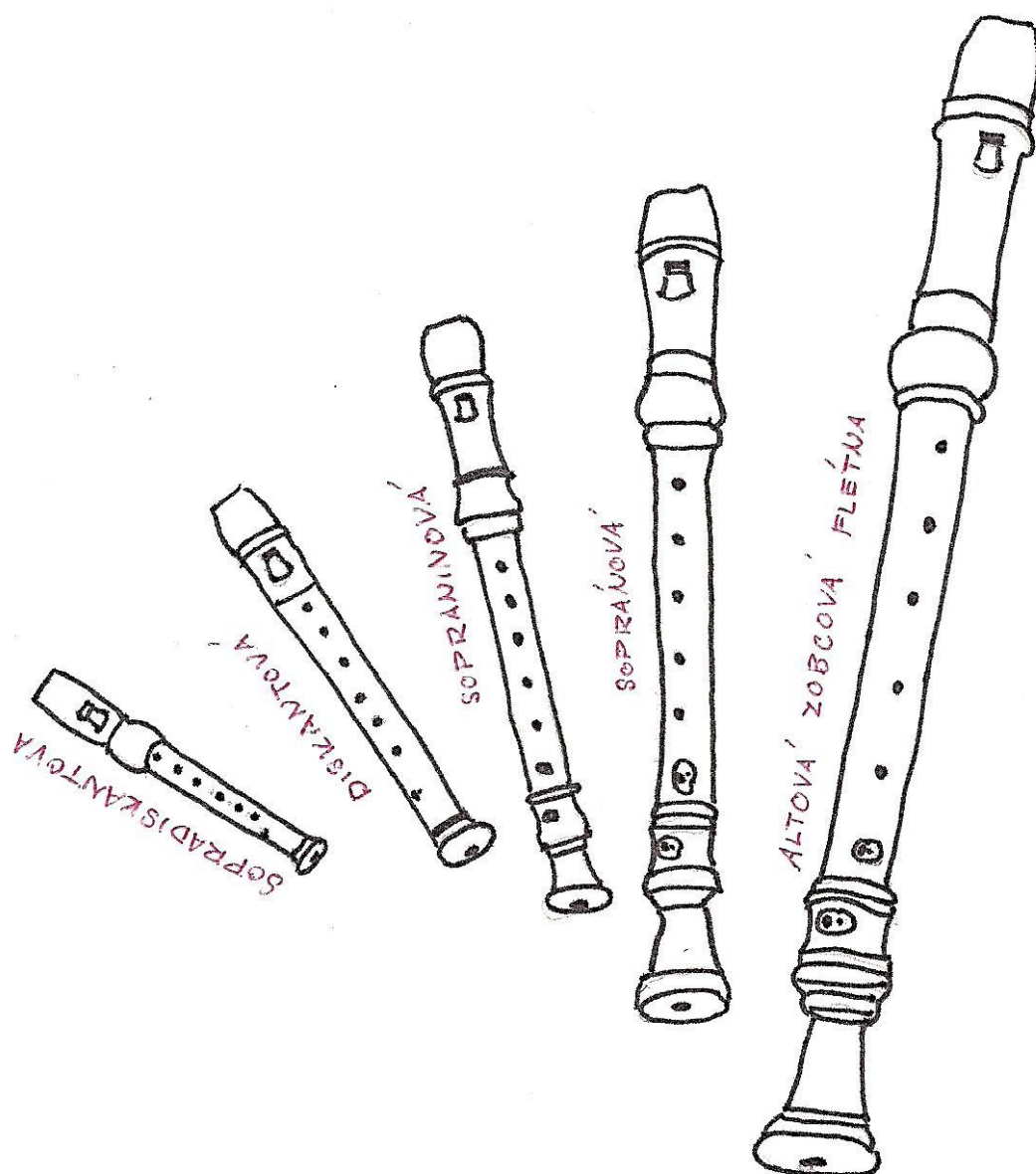
Jiří Stivín

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/d/d8/Ji%C5%99%C3%AD-Stiv%C3%ADn.jpg/429px-Ji%C5%99%C3%AD-Stiv%C3%ADn.jpg>

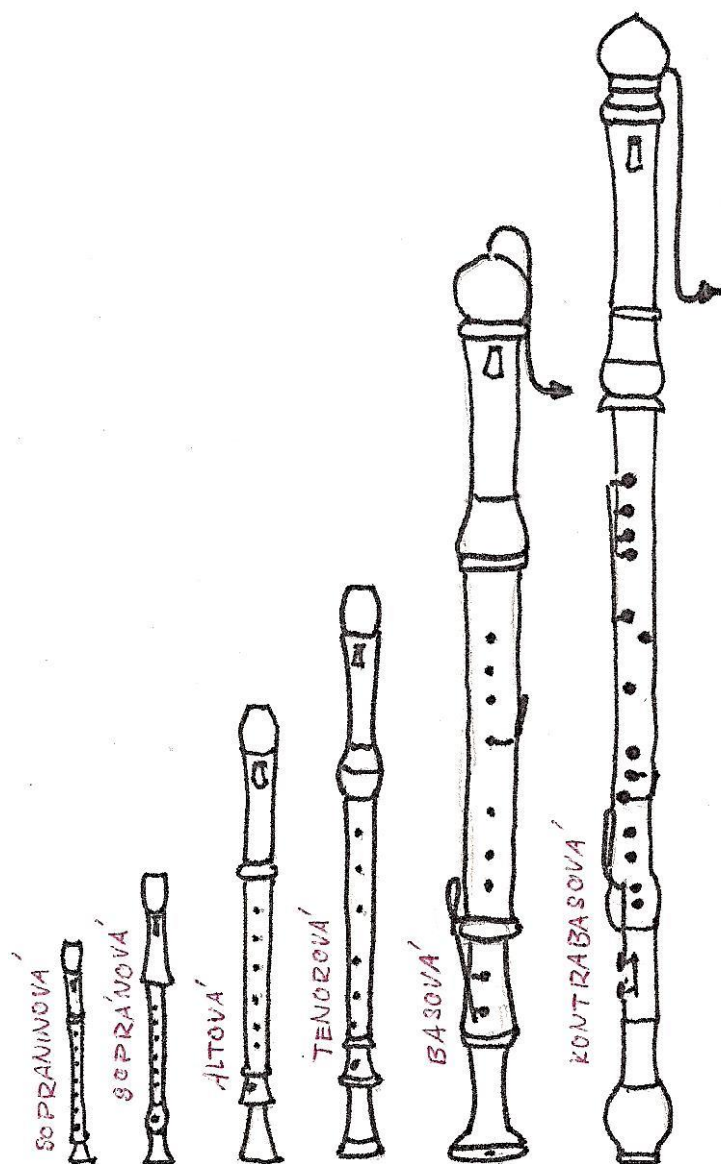
autor: NoJin, licence Creative Commons, použito: 2013

Příloha 2

Kresba: Klára Hlásková, 2013

Příloha 3

Kresba: Klára Hlásková, 2013

Příloha 4

Basová zobcová flétna

Kresba: Klára Hlásková, 2013

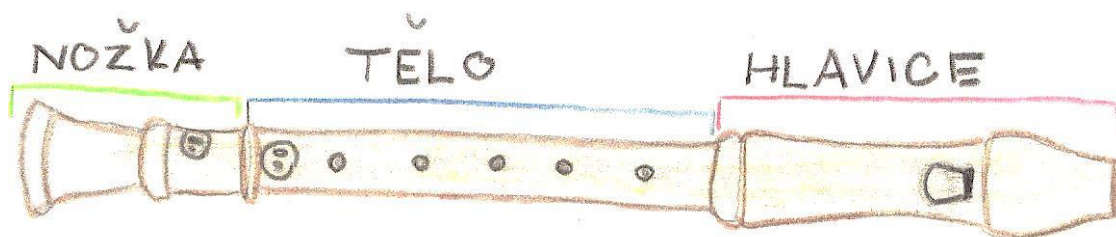
Příloha 5

Sub-kontrabasová zobcová flétna

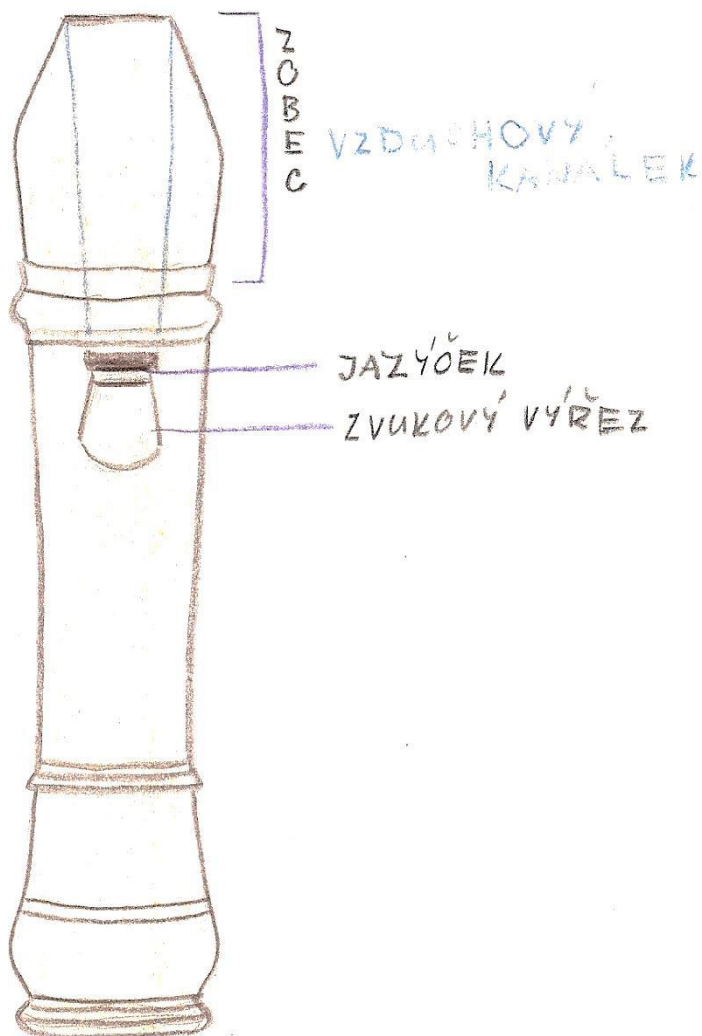
Kresba: Klára Hlásková, 2013

Příloha 6

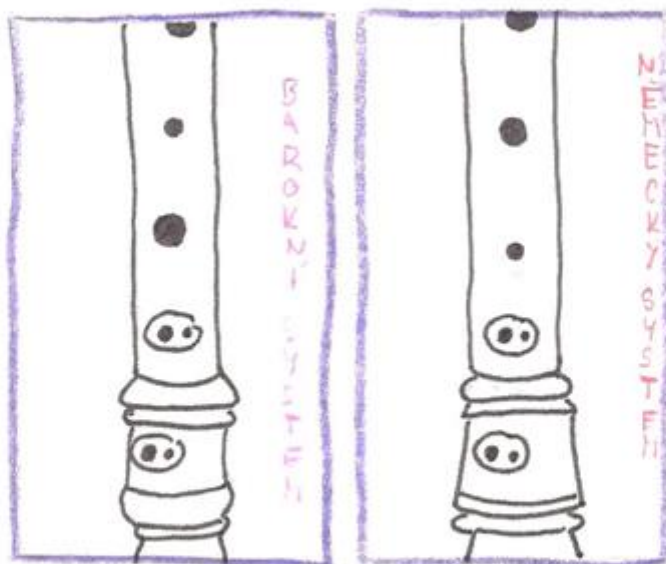
Kresba: Klára Hlásková, 2013

Příloha 7

Kresba: Klára Hlásková, 2013

Příloha 8

Kresba: Klára Hlásková, 2013

Příloha 9

Foto: Klára Hlásková, 2008

Příloha 10

S panem učitelem Marianem Hostkem

Foto: Klára Hlásková, 2008

Příloha 11

Pan učitel Tomáš Krejsa

URL: <http://www.zusvelesin.cz/images/teacher/P1010114.jpg>,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 12

http://www.zusvelesin.cz/_data/files/Image/2012-ho/klara-hlaskova-01.jpg,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 13

http://www.zusvelesin.cz/_data/files/Image/2012-ho/klara-hlaskova-02.jpg,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 14

<http://www.zusvelesin.cz/images/gallery/packet-16-1338892869.jpg>,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 15

Absolventské foto, 2011

<http://www.zusvelesin.cz/images/gallery/packet-16-1338913378.jpg>,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 16

Logo sboru

<http://files.splhc.webnode.cz/200000183-18a6819a22/splhc.JPG>,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 17

Koncert 19.11. 2011 v kostele dv. Víta v Českém Krumlově

Vikariátní úřad Český Krumlov
a Sdružení pro liturgickou hudbu Černice

Vás zve na

IV. ročník semináře sakrální hudby:

**Hudba a liturgie – Liturgická hudba
v Českém Krumlově napříč staletími.**

v sobotu 19.11.2011

*Pěvecký seminář
15.00 v kapli sv. Václava
v Českém Krumlově
lektor: Marie Balková*

*Koncert duchovní hudby
17.00 kostel sv. Víta
v Českém Krumlově
duchovní slovo: Mons. Pavel Posád*

http://files.splhc.webnode.cz/200000188-7303d73fe8/plakat_SLHC_mensi.jpg,

použito se svolením autora, 2013

Příloha 18

<http://files.splhc.webnode.cz/200000190-d0266d120b-public/historicky%20vlak%20a%20koncert%20121.jpg>,

použito se svolením autora, 2013

*Sdružení pro liturgickou hudbu Černice
Farnost Černice
ZUŠ F. Pišingera Trhové Sviny*

pořádá

**ABSOLVENTSKÝ KONCERT
DUCHOVNÍ HUDBY**

**varhany:
Marcela Kučerová**

**hosté:
CK Brass Quintet
Sbor sv. Anny
a Pěvecký
komorní sbor ZUŠ**

*Neděle 20. května 2012, 16.00 hod.
kostel sv. Marie Magdalské v Černici*

[http://files.splhc.webnode.cz/200000407-973da98379/Balek_new-plakatA4_CMYK\(1\).jpg](http://files.splhc.webnode.cz/200000407-973da98379/Balek_new-plakatA4_CMYK(1).jpg)

použito se svolením autora, 2013

Příloha 20

Foto – viz příloha 19

http://files.splhc.webnode.cz/200000408-162b117257-public/IMG_aa0406.jpg,

použito se svolením autora, 2013